

0115 - 15. januar

Ham som ikke kjente til synd, gjorde Gud til synd for oss, for at vi skulle bli Guds rettferdighet i ham. 2Kor 5: 21.

Å, for et veldig ord! For det står virkelig ikke gjort til syndoffer, men "gjort til synd"! Og det forkynner at han var så tildekket av hele verdens, til alle tider, synde-masse, at det som fullstendig kjennetegnet ham nå, som var hans navn, var "synd".

Biskop Hersleb sier over disse ordene: "Han ble gjort til selve synden, slik at Gud så bare synd i ham. Gud gjorde ham så og si til en syndeklump. For at hele Guds straff, hele hans vrede, all helvetes gru, all Satans rett til oss, skulle på grunn av den synd som var lagt på ham, rette seg konsentrert mot og i ham som selve midtpunktet. For nå var all synd samlet i ham, og hadde liksom sitt hovedkvarter her".

Eller som Luther sier: "Når den barmhjertige Far kastet alle våre synder på ham, sa han: Du skal være det alle mennesker har vært og er, fra tidenes begynnelse og til den siste dag. Du skal være den synderen som tok eplet i Paradis. Du skal være David, som drev hor og deretter drepte. Du skal være Paulus, som forfulgte, kastet i fengsel og mye mer. Kort sagt; du skal være det alle mennesker er, som om det var bare du som hadde gjort alle menneskers synder. Pass derfor godt på at du gjør fullkomment opp, og betaler for dem".

Da nå Stedfortrederen på denne måten bar hele verdens synd, så kom også hele lovens forbannelse over ham, d. v. s. all den Guds vrede, unåde og pine som all verdens synd har fortjent. Denne kampen begynte i Getsemane-hagen. Og den kampen var så hard at den gjennom bønn og tårer presset svette som blod fra denne sterke kjempen, - som av en svak og avmektig synder -!

Hvordan Gud tilregner, er ingen spøk, men det aller største alvor. Når Gud kastet all verdens synd på ham, kunne han ikke en gang klage overfor Gud at han var uskyldig. Han måtte stå framfor Faderen som den store synderen, og få oppleve lovens forbannelse.

Dette ble fullbyrdet i døden på korset. Der møtte hele lovens forbannelse ham. Her stod til slutt også selve kampen mellom døden og livet. Døden er en allmektig hersker over hele verden. Den seirer over konger og fyrster, og alle mennesker. Nå kaster den seg med all makt mot Kristus. Vil til og med nedkjempe og oppsluke ham. Kan også se ut til å ha lykkes i dette, når Herren under høye rop og tårer utånder. Men selv da, når han lot døden overvinne og drepe seg, var det evige livet i ham. Og dette livet seiret. Det overvant og drepte døden.

Gjennom denne Kristi uskyldige død for all verdens synd ble hele den store seieren vunnet. Der ble slangens hode knust. Loven hadde hentet ut alt den kunne kreve av menneskeslekten. Synden var fullkomment avstraffet og sonet. Døden var blitt overvunnet av Livet. Og det gjorde at djevelen hadde mistet sitt rov. "Anklageren er kastet ned" og "dømt". Og gjennom paktens blod ble fangene satt fri fra fengslet. For nå var løsepengen gitt. Så nå hersket en evig tilgivelse, liv, frihet og rettferdighet for alle mennesker. Englene og den frelste skare lovpriste og sang: "Æren og prisen og makten tilhører vår Gud og Lammet".

Dette var den herlige seieren Skriften omtaler slik: "Døden er oppslukt til seier. Død, hvor er din brodd? Dødsrike, hvor er din seier? Dødens brodd er synden, og syndens kraft er loven. Men Gud være takk, som gir oss seier ved vår Herre Jesus Kristus".

Så er da hele verden gjennom denne herlige seieren fullkomment frikjøpt i Kristus. Likeså sikkert og visst som hele verden er falt og fortapt i Adam. Og får like så uforskyldt gjennom Kristus det evige liv, som de gjennom Adam har fått synden og døden i arv. Arven fra Adam ser og opplever vi stadig i oss og i verden. Men arven i Kristus ser og kjenner vi ikke. Det må bare forkynnes gjennom evangeliet, og tas imot i tro av oss.

Men Herren Gud ser Kristus og hans fullbrakte verk for oss. Derfor, like så sikkert som du ser verden full av synd, like så sikkert ser Gud alle mennesker fullkomment forsonet, rettfærdiggjort og helliggjort i Kristus.

Ja, så fullkomment tilfredsstilt er Gud som da han i begynnelsen så på alt han hadde skapt, og så det var overmåte godt.

Hvis ikke verden var blitt så fullkomment gjenopprettet i Guds øyne, så hadde ikke Kristus fullkomment utrettet sitt forsoningsverk.

Så gjenstår det da nå ikke annet for at vi skal nå fram til evigheten hos Gud, enn at vi også gjør etter det evangeliet forkynner: Hyll Sønnen!

Kom tilbake, dere frafalne barn! Kom la oss gå i rette med hverandre, sier Herren. Om deres synder er røde som skarlagen, skal de bli hvite som snø. Den som tørster, la ham komme. Og hver den som vil, skal ta livets vann for intet. Den som tror og blir døpt, skal bli frelst, men den som ikke tror, skal bli fordømt.